Тиша на острові нашому.
Хоч і не затишно нам,
правду свою не розкажемо
навіть весняним вітрам.

Острове,

острове,

острове…

Латка в огромі стихій –
прочерк у замислі господа –
бинда поганських надій.

Бинда, у гриви заплетена
коників наших зірких…
Де вони, острове? Де вона,
господи?

Хто з вас затих?